



Retaule de Santa Margarida

Santa Margarida de Montbui

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia (C/Dr. Joan Mercader s/n 08700 Igualada)
Emplaçament	Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia (C/Dr. Joan Mercader s/n 08700 Igualada)

Coordenades:

Latitud:	41.5747
Longitud:	1.60877
UTM Est (X):	384016
UTM Nord (Y):	4603492

Classificació

Número de fitxa	08250-111
Àmbit:	Patrimoni moble
Tipologia	Objecte
Estil / època:	Modern Barroc
Segle	XVIII
Estat de conservació	Bo
Protecció	Física
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic
Titularitat	Pública
Titular:	Museu de la Pell d'Igualada i Comarcal de l'Anoia. (C/Dr. Joan Mercader s/n 08700 Igualada)

Fitxes associades:

[Santa Margarida de Montbui](#)

Autoria de la fitxa	Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa:	dt., 27/04/2010 - 02:00

Descripció

Conjunt de 4 taules que pertanyien al retaule Major dedicat a Santa Margarida, que fins la dècada del 1930 presidia l'església parroquial del Santa Margarida de Montbui. Totes elles estan elaborades en fusta policromada i presenten en alt relleu episodis de la vida i el martiri de Santa Margarida. La primera taula du el núm.91. Les seves mides són 192 x 100 x 17 cm. Presenta una figura central, en aquest cas Santa Margarida, nua de cintura en amunt i vestida amb unes faldilles fins a mitja cama, lligada a un tronc amb els braços flexionats en amunt. Cinc personatges al voltant, dos a la seva dreta i tres a la seva esquerra l'estan martiritzant. Es tracta dels seus guardians, que la martiritzaren per ordre del governador Olibri. Tots cinc es troben disposats simulant una fila per tal d'encabir-se dins el marc de la taula, i són representats amb vestits militars de l'edat mitjana. A la part superior esquerra de la taula, un personatge assegut en un tron elevat contempla l'escena. Aquest personatge podria representar al governador Olibri, que la feu empresonar després de rebutjar-lo. El fons de la taula ha estat decorat amb un paisatge arquitectònic simulant el que podria ser una muralla. Santa Margarida du clavat una pinta de ferro el pit, explicant un dels episodis del seu martiri, després de vèncer al drac. La segona taula du el núm. 92. Les seves mides són 192 x 100 x 17 cm . S'aprecia la figura de Santa Margarida agenollada al centre, mentre que un dels seus guardians la flagel·la. La tercera taula du el núm. 93. Les seves mides són 100 x 85 x 5 cm. Presenta l'escena de l'Adoració dels Reis Mags amb la Mare de Déu asseguda amb el Nen Jesús a la falda. Al seu costat cinc personatges dempeus i un agenollat. Dos personatges porten una corona i un tercer l'ha posada als peus de la figura femenina. Possiblement es tracta dels Reis Mags. Com a decoració s'aprecia un fons arquitectònic i l'estel amb cua. La quarta taula du el núm. 94. Les seves mides són 101 x 87 x 5 cm. Presenta un altre escena de la Nativitat, amb el Nen Jesús al pessebre i quatre personatges al voltant.

Història

La llegenda de Santa Margarida és una faula d'origen grec que va difondre a Occident La Leyenda Dorada de Santiago de la Vorágine. Es tractava d'una duplicació de Pelàgia, la santa grega i de Santa Marina. Filla d'un sacerdot pagà d'Antioquia, hauria estat convertida per la seva ama de llet, qui l'hauria posat a guardar ovelles. El governador Olibri hauria vist a la pastora i seduït per la seva bellesa l'hauria seduït. Davant de la negativa de la Santa, aquest l'hauria empresonat. Allà és on Santa Margarida és assaltada per Satan en forma d'un enorme drac, que ella combat i guanya. La versió popular afirmava que havia estat empassada pel drac i hauria sortit posteriorment. Després de vèncer al drac Santa Margarida hauria estat objecte de suplici per part dels seus guàrdies: flagel·lada, suspesa pels cabells, cremada amb torxes etc. La tradició popular aviat la va identificar amb la princesa que Sant Jordi va alliberar. És per aquest motiu que du, en ocasions, una corona al cap. La seva extrema popularitat a l'Edat Mitjana la va fer patrona de les parteres, que l'invocaven al moment de parir. També se li atribuïen poders curatius contra les hemorràgies. A partir de la Contrareforma el culte a aquesta Santa anà decaient. L'atribut característic és el drac, i en moltes ocasions és representada sorgint del seu ventre. En canvi, no és gaire freqüent veure-la amb altres atributs com les flors blanques. De forma excepcional, se la representa amb una torxa a la ma o una pinta de ferro, instruments del seu martiri.

Bibliografia

TORRAS I RIBÉ J (1991) Santa Margarida de Montbui. Història de l'Anoia. Vol II. Ed. Parcir. Pàg. 13-47.



